

1/2017

Malé modlitby

Eva Bachletová
zo zbierky 'Vo večnosti slobodná

*Nemožno veriť človeku
nemožno veriť vlastnej duši
zotroč ma Bože Svojou vôľou
nech na seba viac nepomyslím!
Nech modlitbou sa moje bytie stane
k tomu pomáhaj mi
Ty sám Pane. Amen.*

...~...

*Ešte stále niet v nás toľko radosti
ešte stále telom žijeme
prikry nás Pane Duchom Svätosti
nech v Tebe zaplesáme!*

PRE SOBOTNÉ VEČERY

7.1.

Mnoho zmôže modlitba spravodlivého, ktorý sa vzdal hriechu

Jakub 5,16

Čo je vyznanie hriechu? Iba veta: „Zhrešil som, nech mi je odpustené!“? Nie, to nestačí. Nejde len o početné slová, ale hlavne o postoj srdca: „Už nechcem zlo. Nechcem mu veriť. Moje srdce nech patrí len Bohu.“

Nebudem si už namýšľať, že som ten dobrý, ale odovzdám sa Pánovi Ježišovi, ktorý má skutočné dobro v Sebe. Tak to je! Modlitba spravodlivého je vlastne modlitbou Spravodlivého s veľkým S, teda modlitbou Boha. Našou úlohou je nechať sa viesť Jeho láskou a dobrotou. Nechať Ho, nech rozochvieva naše svedomie a vedie nás ku tým správnym prosbám.

On vie, že sme slabí, ale Svojím Duchom nám prichádza na pomoc a Ten sa „**prihovára za nás vzdychaním nevysloviteľným**“ (R 8,26).

Možno si povieť: „*A prečo by sme sa mali posvätiť? Nestačí len prosba?*“

Pozrite na lekárov. Chirurg si musí najprv umyť ruky a vydezinfikovať nástroje. Čítal som príbeh jedného slávneho lekára. Pred mnohými rokmi robil pitvy, aby lepšie pochopil, ako telo funguje a mohol pomáhať. Ale pacientky mu umierali. Prichádzali do jeho pôrodnice kvôli životu dieťaťa a strácali

ten svoj. Prečo? Lebo ešte nepoznal tajomstvo bacilov a infekcií. Používal nástroje bez toho, aby ich veľmi dôkladne očistil, teda sterilizoval.

Našťastie začal tušiť, kde je problém. Priniesol tak poučenie nielen pre seba, ale aj pre ďalších lekárov. Prestal byť doktorom smrti. Šíril život.

Necháme sa poučiť aj my? Čo je našim nástrojom pri modlitbe? Predsa ústa. Máme ich očistené? Zoberme si príklad z proroka, ktorý „**povedal: Beda mi, som stratený, lebo som mužom nečistých perí a bývam uprostred ľudu nečistých perí, pretože Kráľa, Hospodina mocností, videli moje oči. Potom priletel ku mne jeden zo serafov a v ruke mal žeravý uhlík, ktorý vzal kliešťami z oltára, dotkol sa mi úst a riekol: Ajhľa, tento sa dotkol tvojich perí a zmizla tvoja vina, tvoj hriech je odpustený**“ (Izaiáš 6,5-7).

Ako je to s nami? Túžime po čistých ústach? Chceme sa zbaviť zlých rečí, aj keď to páli? Prestaneme ohovárať, aj keď nás hriech ku tomu láka? Nedá sa žiť pýchou, aj modlitbou zároveň. Iste poznáte príbeh farizeja a publikána (Lukáš 18). Ten prvý bol veľmi dobrý. Dodržiaval prikázania ako najviac vedel. A predsa nebol ospravedlnený. Prečo? Lebo sa zaoberal len hriechmi toho druhého. Ohováral a súdil ho pred Bohom.

Zoberme si z toho ponaučenie: Prestaňme sa vyvyšovať ohováraním a modlitby budú plynúť z našich úst. A mnoho zmôžu.

Modlitba: *Nebeský Otče, odpusť nám každé prázdne a špinavé slovo. Prosíme, stráž naše ústa, aby z nich nevychádzalo nič zlé a nesväté, ale modlitby v správny čas za správne veci. Oslavujeme Ťa. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Boh pomohol udržať čisté pery.

Rozhovor: Naozaj Bohu záleží na našich slovách? Čo sa o tom píše v Biblii?

Podporme sa: V radosi z čistých slov. Pochváľme ľudí, ktorí hovoria pekne a sväto.

Prosme za: Televíziu, noviny, rozhlas, internet... , aby neznečistovali slová.

Peter Dubec

14.1.

Milosť Božia oslobodzuje od hriechu

Rímskym 6,18-19

Do školy, v ktorej vyučujem, pozývam už viac rokov svedkov Pána Ježiša Krista. Som za túto velikánsku milosť Božiu veľmi vďačná, lebo nie je veľa škôl, v ktorých je umožnené vstúpiť so svedctvom o Ježišovi.

Všetci títo svedkovia, prevažne mladí muži, majú spoločné základné prvky svojho rozprávania: *Bol som alkoholik, narkoman, gembler... veľmi som ubližoval rodine i sebe; bol som veľmi zlý, hriešny; Boha som nepoznal a netúžil som po Ňom; v jednej chvíli som sa s Ním stretol, konal som pokánie, On ma krvou Kristovou očistil a oslobodil od hriechu, odpustil mi; odvtedy som nové stvorenie; už nie som otrokom hriechu; som Boží;*

som veľmi šťastný a život so svojim novým Pánom, Spasiteľom Ježišom Kristom, by som nevymenil za nič na svete. A po svedectve o moci zla títo svedkovia s nadšením hovoria, ako zanechali všetky zlé spôsoby života a žijú sväto, čítajú Slovo Božie a túžia žiť tak ako On, náš Pán, ako milujú Pána.

Moja kolegyňa mi raz po viacerých vypočutiach svedectiev povedala: *Ako je to možné! Tí chlapci, čo k nám prišli, sa vôbec nepoznajú. A predsa ich príbehy majú mnoho spoločných znakov a všetkých vyslobodil Ježiš.*

Moja kolegyňa ani nevedela, aké veľké svedectvo svojim poznaním vydala o živom Bohu a Jeho milosti: *Že Boh hriech nenávidí a nikto, ale naozaj nikto bez vyznania a oľutovania hriechov nepatrí Bohu, hoci by si i kolená zodral. Že Boh miluje i toho najväčšieho hriešnika a je taký plný lásky, že Mu nevadí prísť k takémuto špinavému človeku do bahna hriechu.*

Moja kolegyňa nedokázala túto ohromujúcu skutočnosť veľkého Božieho srdca pochopiť. Vari až tak miluje aj prostitútku? Áno, až tak! Vari až tak miluje alkoholika, ktorý znivočí celú rodinu? Áno, až tak! Bezbreho!

A tu dochádza u mnohých veriacich k nesprávnemu posunu myslenia. Oni si myslia, že ich sa pokánie netýka, že tá milosť Božia je s nimi, že sú dobrí a že Boh sa veľmi teší z ich návštev kostola. *„Veď to stačí! Veď nebudeme hádam fanatici!“*

Aký veľký hrôzostrašný omyl! Prečo potom by Pavol, veľký apoštol, volal:

Som blázon pre Krista?! Čo všetko musel prežiť na misijných cestách: nivočili ho židia, pohania i vlastní. Bol o hlade a smäde, bičovaný i väznený...Prečo?! Lebo bol blázon pre Krista, fanatik! Lebo videl Boží fanatizmus! V čom?! No predsa v obeti Syna! Tam trpel, na kríži a nielen za „odpad“ spoločnosti, ako si mnohí myslia! Každý potrebuje padnúť pod krížom Krista a prosiť o milosť! Každý! Nielen narkoman! Každý! Ó, sladká, nádherná milosť Božia!

Každý človek je hriešny! Sám apoštol Pavel žalostil: ***Biedny ja človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?*** Áno, kto ma vytrhne z tela hriechu!?

Ešte si sa nedostal, milý brat, sestra k poznaniu, že si nič viac ako hriešnik? Že niet v tebe štipky svetla? Že ak okamžite nebudeš úpenlivo volať do nebies, zahynieš? Že žiješ nad velikánskou priepasťou pekla? Že ani tvoje nádherné kresťanské aktivity ti nemôžu pomôcť?

Mám čerstvú skúsenosť a chcem ju spomenúť: Mnohí kresťania využívame internet na slávu Božiu a šírenie evanjelia. I ja tak túžim. Vidím v tom skvelú príležitosť danú nám Bohom. Ale i tu musíme mať milosť Božiu a nešíriť zlé veci. Práve dnes som musela riešiť problém s jedným veriacim človekom. Nebolo to prvýkrát. Rozposlal biblický text a spolu s ním prílohu, ako japonský „umelec“ maľuje úplne nahé telo ženy. Napísala som mu, že takto zohavuje Sväté slovo živého Boha. Nesúhlasil so mnou. Je v tme. To, čo Boh považuje za ohavnosť, on považuje za umenie. Tento muž potrebuje vyslobodenie z temnoty hriechu.

Milovaní i my potrebujeme milosť, aby nám Boh odkryl náš skutočný duchovný stav! Ježiš povedal, že príšiel na zem zachrániť hriešnikov. Verte, milovaní, že žalostne nad sebou zaplače každý, komu Pán Boh odkryje jeho hriechy. Už neatáľa ani chvíľu, v tom momente trpkkej pravdy zúfalo volá k milosti Božej! *Bože, odpusť mi moje hriechy, vytrhni ma zo zahynutia!*

Nespoliehajme na naše náboženské aktivity, lebo pôjdeme do ztrate. Z vlastných skutkov nikto nebude ospravedlnený! Len milosťou Božou smieme vstúpiť do Božích nádvorí a my chceme ďalej, k trónu nebeského Otca. Bez oslobodenia od hriechov však sa do nebeskej otčiny nedostane nikto. A na záver dodávam: kresťanstvo nie je cesta pohodlného posedenia v kostole! Kresťan patrí Bohu! Kresťan je omilostený hriešnik! Kresťan je zachránený! Kresťan miluje Boha! Kresťan má odpustené hriechy! Kresťan žije s Pánom! Kresťan miluje Slovo Pána a ďakuje za radosť i starosť. Je Boží! Kresťan je neraz opovrhnutý. Kresťanstvo je náročná cesta! Je aj každodenným bojom so zlom v nás. Len na tejto ceste nás však Boh posilní a budeme víťazi. Bohu vďaka za vzácnu milosť kríža!

Svedectvo: Táto časť zdieľania je veľmi citlivá, ale dôležitá. Boh nám dáva poznať, že sme hriešni, preto by sme mali odložiť hanbenie a hovoriť o tom, ako bojujeme s hriechom. Ako sa nám darí i nedarí, či v tomto zápase rátame s pomocou Božou a ak áno, tak ako?

Rozhovor: Čo považujeme za hriech? Prečo je každý človek hriešny? Rozu-

mieme tomu, prečo je hriešnikom i človek, ktorého my aj okolie považujeme za slušného, čestného, charakterného? Rozumieš tomu, prečo ty sám si hriešnik? Vieš o tom? Vieš vysvetliť odpustenie hriechov? Máš hriechy odpustené? Ak áno, ako to vieš?

Modlitba: *Vzývam Tvoje meno, Hospodine, volám k Tebe, lebo si Boh milosrdný a láskavý, lebo nemáš záľubu v smrti hriešnika. Zmiluj sa, Bože náš, skloň sa ku mne, biednemu a dotkni sa ma, odpusť všetky moje hriechy! Veľmi Ťa prosím, vzácny Pane, aby si sa stal Pánom môjho života, učiň tak pre krv Tvojho milovaného Syna. Chcem byť Tvojím/ Tvojou na večné veky. Amen.*

Danka Zubčáková

21.1.

Čistí pre Slovo

Ján 15,1-3

Koľkokrát sa nám stalo, že sme kupovali nejakú vec, a až po zaplatení a odskúšaní sme zistili, že je to nepodarok, šmejd. Jednoducho sme naleteli reklame, alebo podvodníkom, ktorí nám dotýčny produkt predávali hlboko pod cenu v obchode, ale „zaručene“ v najlepšej kvalite. Pravda však bola iná. Pri veciach ešte takéto zlé rozhodnutia a investície vieme oželiť, ale **pravý – pravdivý vinič** – ako spoznáme, že sme v tom pravom? No predsa podľa ovocia, ktoré sa „na nás“ urodí!

Pán Ježiš sám Seba v tomto obraze popisuje ako „pravý vinič“.

Falošný vinič – rád sa maskuje za pravý – môže rovnako vyzeráť, rov-

nako sa tváriť, rovnako voňať: „**ved' niet divu, že aj sám Satan sa premieňa na anjela svetla.**“ Len Božie Slovo, skúmanie duchov skrze Slovo a jemný hlas Ducha Svätého nám pomôžu rozlíšiť, či je ten hlas Boží alebo diablov. A samozrejme ovocie, ktoré sa skôr či neskôr urodí, veľmi jasne ukáže, z akého zdroja „vinič“ čerpá životodarnú miazgu. Preto človek, ktorý si hovorí kresťan, bytostne potrebuje vedieť, či je napojený na pravý zdroj, na Ježiša Krista, alebo sa niekde stala chyba.

„Každú ratolesť“

Pán Ježiš hovorí o dvoch druhoch ratolestí: o plodných a o neplodných.

1. **ratolesti, ktoré nenesú ovocie**, sú tí, ktorí už v sebe nemajú život, ktorý pochádza z vernej a vytrvalej viery v Pána Ježiša Krista a z lásky k Nemu. Tieto ratolesti Boh Otec, ako dobrý vinohradník, odrezáva od vínneho kmeňa – od zdroja, a odvrhne ich. Takéto vetvy sa odseknú tesne pri kmeni – jednak sú neúčinné a jednak často nivočia celý strom. Tí, ktorí nechcú prinášať ovocie pre Boha, alebo sa snažia zmariť úsilie tých, ktorí chcú za Bohom ísť z celého srdca, budú odsekutí od Božieho života.

Ján Krstiteľ povedal: „**vydávajte teda ovocie hodné pokánia. A nemyslite, že si môžete povedať: Ved' máme otca Abraháma! Lebo hovorím vám, že Boh z týchto kameňov môže vzbudiť deti Abrahámovi. Ale sekera je už priložená na korene stromov; každý strom teda, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa**“ (Mt 3,8-10).

Všimneme si, že tak Ježiš ako aj Ján hovoria o ľuďoch, ktorí sú kresťania, resp. pravoverní židia. Ale ani takýto status nemusí nič zaručovať ani nič znamenať, ak za menom kresťan = Kristovec = učeník Pána Ježiša Krista – nie je život, ktorý nesie ovocie hodné pokánia, ktorý nesie ovocie Ducha Svätého, ktorého život nie je „čistý“ pre a skrze Božie Slovo. „**Sekera je už priložená na korene stromov.**“

Najväčšiu „paseku“ a hanbu pre Božie kráľovstvo robia kresťania, ktorí sa tak nazývajú podľa mena, ale žijú podľa vplyvu a ducha sveta (Gal 5,16-21).

2. **ratolesti, ktoré nesú ovocie**, sú tí, ktorí pre svoju vytrvalú vieru v Ježiša Krista a pre lásku k Nemu majú v sebe Boží život a dovoľujú Bohu, aby ich prečistoval. To sa deje cez rôzne trápenia, súženia, prenasledovania, protivenstvá. To všetko sa deje preto, aby ich život bol viac závislý na Bohu a nie na okolnostiach, nie na tomto svete, na známostiach, či majetkoch. Tak budú prinášať viac ovocia a hlavne to správne ovocie. Boh takto odrezáva zo života kresťanov všetko, čo bráni nášmu bezpodmienečnému nasledovaniu Ježiša Krista, čo nás od Neho odvádza. Ovocím je potom kvalita kresťanského charakteru, ktorá životom a svedectvom prináša chválu jedine a len Bohu.

Skutočné pokánie a očisťovanie skrze Božie slovo je sprevádzané ovocím spravodlivosti (Lk 3,10-14). Pravá viera a obrátenie sa k Bohu sa musí preukazovať životom, ktorý opúšťa hriech a nesie ovo-

cie. Všetci kresťania sú vyvolení zo sveta, aby niesli ovocie, to znamená a) niesť ovocie Ducha Svätého, ktoré je „**Láska, radosť...**“ Gal 5,22-23; b) privádzať iných ku Kristovi – zvestovať evanjelium.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože, za Tvoje odpustenie, lebo nie vždy bolo naše pokánie plné ovocia. Prosíme, obráť nás úplne k Sebe. Posilňuj nás na duchu a zjednot s Ježišom. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh priviedol ku pravému pokániu, ktoré nesie ovocie.

Rozhovor: Čo z nás Boh musí odrezávať, aby bol priestor pre Jeho ovocie?

Podporme sa: Modlitbami jeden za druhého, aby sme spoznali lepšie Kristovu lásku a otvorili sa Mu, aby nás očistil od prázdnych slov a vecí.

Prosme za: Dobrovoľníkov v rôznych oblastiach, čo nesú ovocie lásky.

28.1.

Očistiť sa od nepodstatných vecí

Filipiským 1,9-11

Ako sa rozhodujeme? Povieme si: „*Pôjdem dnes do roboty, alebo vyhodím škôlku do vzduchu?*“ – asi nie. Takéto výzvy bežní ľudia nemajú. Len nejakí fanatici...

Pred nami sú nenápadnejšie križovatky: „*Budem robiť, čo je celkom dobré, alebo spravím to, čo je hlavné?*“ (verš 10).

Budem sa snažiť o vylepšenie svojho imidžu, svojho príjmu, svojho postavenia? Alebo sa zameriam na to najdôležitejšie – na Večnosť, ktorá sa nedá vyvážiť ničím, veď Lukáš napísal: **Kto by**

si chcel zachrániť život, stratí ho; a kto by stratil život pre mňa, zachráni si ho. Veď čo prospeje človeku, keby aj celý svet získal, ale samého seba by stratil, alebo by si uškodil? (9,24-25).

Samozrejme – treba pracovať. Apoštol Pavel šiel stany a aj mnohí z nás máme civilné zamestnania. Dokonca aj farári majú dosť neduchovných povinností, keď si zarábajú na chlieb. To je v poriadku. Problém začne, keď skončí naša láska ku hynúcim ľuďom. Keď sa naším cieľom stane napríklad drahá dovolenka, prepychové auto, či chaty, ktoré nepotrebujeme. Potom človek pracuje zbytočne veľa a nezvýši mu čas na evanjelizáciu. Na veci, ktoré ostanú, aj keď pocity z dovolenky vyprchajú, auto zhrdzavie a chata spráchnivie.

Ostáva len láska. A to je výzvou pre nás všetkých. Láska k Bohu, láska k ľuďom. Ale na ňu treba najmä čas. A ten strácame často zbytočne. Kradnú nám ho obrazovky. Presnejšie povedané – my ho kradneme Bohu a blížnym kvôli obrazovkám. A nielen kvôli nim.

Každý z nás to pozná – vypočujeme si kázeň, prečítame životopis oddaného kresťana a sme naplnení nadšením. Ale prejde pár dní a starosti sveta zaútočia. Odoláme? Sme dobrou pôdou, ktorá prináša mnohonásobný úžitok? Alebo v nás nestihne dozrieť ovocie? (Lk 8,11-18).

To však potrebuje čas a istú námahu. Niežeby sme boli spasení zo skutkov, ale keď už sme zachránení, sme v Kristovi a On nás vedie k dobrým skutkom. Ku životu, ktorý je očistení od zla a prázdna.

Modlitba: *Odpusť nám, Bože, naše zlyhania. Keď sa strácame od Teba. Premieňaj nás Svojím Duchom a hlavne, daj nech nás Pán Ježiš vedie Jeho láskou. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh vyviedol od obrazovky, alebo inej veci, ktorou kradnem čas.

Rozhovor: Akou sme pôdou? Prinášame ovocie hodné Boha?

Podporme sa: Vo vytrvalosti. Aby sme neboli len chvíľkoví. Pravidelne sa modlime jeden za druhého a povzbudzujme.

Prosme za: Diakoniu a ľudí, čo slúžia. Nech ich Pán Ježiš nesie a podporuje.

Peter Dubec

4.2.

Ježiš nás musí umyť

Ján 13,8

„Svätá krv môjho Pána preliata, svätá krv mňa i teba obmýva, stačí zmyť našu pýchu, stačí zmyť mnoho hriechov, svätá krv na kríži vyliata. Keby tvojich hriechov bolo na tisíc, keby tvojich hriechov bolo ešte viac, On ťa v náručí skryje, Jeho krv všetko zmyje, svätá krv na kríži preliata.“

J. Zmožek

Krv svätá, krv Ježišova. Jediný čistiaci prostriedok na hriech. Na každý hriech. Na našu lož a podvody, na pýchu a opovrhovanie, na závišť i žiarlivosť, na oplzlé vtipy a neveru manželke, na tajné pozeranie pornografie, na túžbu byť bohatý a žiť život v hýrení, na zlé vzťahy so susedom... Na všetky tieto hriechy a mnohé iné existuje svätý

čistiaci prostriedok. Nikde ho nekúpiš. Ničím si ho nezaslúžiš. Je ním krv Spasiteľa, krv za teba vyliata.

Je len jedna cesta do Otcovho náručia: že v pokání prosíš o odpustenie hriechov a ak konáš úprimne, krv Pána z kríža z teba zmyje všetku špinu, každý hriech. Je ti odpustené, lebo Boh ťa počul a vypočul, Boh ti udelil milosť, odpustenie hriechov. Dar Boží nevýslovnej ceny.

A potom ťa svätou krvou tvoj nový Pán umýva. Aby si s Ním mal podiel, aby si bol Jeho. V tomto akte duchovnej hygieny si ťa Pán adoptuje za Svoje dieťa. Pri tejto duchovnej operácii zo starého hriešnika na Božie dieťa musí Pán urobiť niekoľko zámkov: Mení tvoje choré, hriechom znivočené myslenie i srdce na Bohu milé, vkladá sa do teba, aby si v tebe urobil chrám. A ty sa stávaš Boží, máš nový život, život zrodený z Božej lásky. Si milovaný, keď ráno vstávaš, si milovaný, keď večer zaspávaš, si milovaný tak, ako si nikdy nebol. A tá láska Božia ťa nesie, dáva toľko síl... a tá láska Božia v tebe spôsobuje, že už túžiš žiť len tak, aby si sa páčil Bohu.

Ó, áno, je to nová cesta životom, treba sa jej učiť, prejsť mnohé úskalnia, obstať v boji so satanom. Preto dostávaš Sprievodcu, Duchu Svätého. On ťa učí nebeskej náuke správne porozumieť, rozlíšiť sväté od nesyvätého, plní ťa múdrosťou zhora, chráni... Duch Svätý je neoceniteľný Priateľ. Bez Nehy by si nevedel žiť svätý život. A ty denne viac a viac zisťuješ, že byť občanom neba je síce náročné, ale najkrajšie na svete. Nevymenil by si za nič.

Si taký nadšený z tej Božej opatery a lásky, že každému hovoríš o Ježišovi, lebo Boh koná s tebou veľké veci a tvoje srdce je preplnené šťastím. Túžiš, aby všetci boli šťastní, aby všetci boli tak ako ty. A tu narážaš na kamenné srdcia, nepochopenie až odpor rodičov, manžela, priateľov... Zraňuje to, ty však dostávaš z neba silu a vieš, že so svojim Bohom preskočíš i múr. Neraz sa ti budú mnohí vysmievať, hovoriť ti, že si svätušká, ba určite ti šplechnú do očí i tvoju hriešnu minulosť...

Áno, bol si v hriechu až po uši a mal si také isté názory ako svet: že manželstvo je len papier, že nekradne len ten, kto na to nemá, že žiť poctivo je na smiech...Ale teraz si Boží! Máš Božie myslenie! Vysvetľuješ s láskou a trepezlivo, že sex patrí len do manželstva – a oni sa ti smejú, lebo veď dnes je tak samozrejme týmto spôsobom hrešiť. Ale Ty vieš, že ťa Pán zmenil! Že máš povinnosť reprezentovať živého Boha, lebo On ťa zachránil od pekla, od satana! A On rovnako túži zachrániť i ich.

Si svetlom Božím. Si ako jagavé hviezdy uprostred tohto sveta v temnote a beznádeji. Okolie vidí, musí vidieť tú nebeskú zmenu! Si iný. Si viac milý, viac príjemný, viac ochotný, viac radostný,... netajíš sa láskou k Pánovi, viac a viac rozdávaš z nebeského ovocia Duchu Svätého (Gal 5,22-24). Si svätý, lebo Pán ťa odel so rúcha Svojej svätosti a spravodlivosti.

A mnohí časom zatúžia mať to, čo máš ty: Ježiša. To je výsledok Ježišovho čistiacieho prostriedku – vzácnej svätej krvi.

Ale ty vieš aj to, že tvoj boj s hriechom neprestal, že satan ťa bude pokúšať ešte viac. A vieš, že aby si obstál, musíš byť zakorenený v Ježišovi a Slovo Božie musí byť tvojím denným pokrmom. Aké je to nádherné, že tieto skutočnosti pre žiadne Božie dieťa nie sú povinnosťou. Sú túžbou! Sú slastou! Sú rozkošou! Milované Božie dieťa je šťastné so Svojím Bohom a bez tej blaženosti a sýtosti radosti v objatí Božom žiť už nemôže. Milovaní, dovoľte Ježišovi, aby vás umyl a získate neoceniteľné poklady v nebesiach.

Milosť obklopí toho, kto dúfa v Hospodina (Ž 32,10). A kto dôveruje, dostáva odmenu. „Tí, ktorí žijú bez Pána, majú mnoho trápení, okolo teba je však toľko milosti, že smútok ani nestojí za zmienku“ (Spurgeon). Milovaní, pochopme veľkú Božiu priazeň, prijmime ju a budeme sa chváliť radostou.

Svedectvo: Ako vnímam v mojom živote, že mám podiel s Ježišom. Kedy, v akých životných situáciách sa u mňa najviac podiel s Ježišom prejavuje. Aký som bol v tej istej situácii bez poznania Pána a aký som teraz. Je pre mňa nový život s Pánom dôležitý, vzácny? Ak áno, vysvetli prečo.

Rozhovor: O svätosti. Je každý omilostený hriešnik svätý? Ak áno, čo to vlastne znamená, veď denne hrešíme a potrebujeme znova a znova odpustenie, prikrytie krvou Kristovou. Vyhľadajme v zamyslení zdôvodnenie našej svätosti, ako tomu rozumieme? Ako tomu rozumiem, že som iný, keď som umytý Ježišom. Stotožňujem sa v niektorom aspekte s autorkou tohto zamyslenia? Možno

neprežívam takú radosť, o akej ona píše. Hľadajme navzájom príčinu našich duchovných zlyhaní..

Modlitba: *Pane náš, Ty si naša nádej. Ku komu by sme išli, Ty máš slová života, Tvoja svätá krv tiekla za nás, aby sme mohli byť Tvoji. Ako by sme mohli odmietnuť toľký dar lásky? S vďačnosťou sa Ti odovzdávame, túžime mať s Tebou podiel a žiť tak, ako je milé Tvojej svätej vôli. Nech vidieť na nás, že Ti patrime, že sme šťastné Božie deti, lebo sme milovaní naším Pánom. Nech sú zachránení a takto ako my milovaní Tebou všetci ľudia na svete, všetky národy, aby bol pokoj na našej zemi. Lebo tam, kde Ty prebývaš, tam kvitne láska. Nech cez naše životy Ti je vzdávaná česť, sláva a chvála na veky vekov. Amen.*

Danka Zubčáková

11.2.

Nepodľahnime nezmyselne nadbytočnému očisťovaniu – nechajme si čas na skutky

Ján 13,9-10

Určite poznáte ľudí, ktorí až úzkostlivo dbajú o zdravie. Ani jedna baktéria nesmie byť bližšie, než desať metrov. Všetko dokonale dezinfikujú, aby nemali žiadnu chorobu. A tak skončia s alergiou. Samozrejme, nie každá alergia je z prehnanej čistoty. Ale mnohé áno. Telo má totiž imunitu – armádu bielych krviniek. Keď sa nestretne s baktériami, začne bojovať proti niečomu neškodnému. Napríklad peľu.

Niektorí však majú inú alergiu. Vo vzťahoch. Hovoria si: „*Len nech nás*

nikto nenakazí!“ – a tak sa radšej uzatvárajú. Vyletia na každého, kto nie je dokonale čistý.

Milujme ich však, lebo aj Boh ich miluje. A buďme úprimní – aj nám sa to stáva. Snáď každý človek preceňuje svoju čistotu a má strach zo špiny druhých. Naháňa sa hlavne za tým svojím spasením.

Vezmime si radšej príklad z Pavla, ktorý píše: „**Lebo želal by som si, aby som radšej ja bol zahrnutý od Krista miesto svojich bratov, svojich pokrvných podľa tela**“ (Rímskym 9,3).

Priznám sa, jeho slová ma desia. Je hrozná predstava, že by som musel stráviť večnosť bez Boha, v temnote. Pavol však vôbec nestíhal myslieť na seba. Taký bol priesiaknutý láskou.

Na opačnej strane stáli farizeji. Tí boli najspravodlivejší, ale láska im chýbala. Chceli si poistiť dobré miesto u Boha, preto sa stále očisťovali. Umývali si rituálne ruky, odmietali vstúpiť do domu pohana. Dávali desiatky aj z mäty. Ale len kvôli sebe...

Dnešní kresťania chcú byť iní. Ale často padnú do opačného extrému. Povedia si: „*Nebudem ako zákonník, čo preháňa so spravodlivosťou! Ja mám slobodu a tak žiadne predpisy! A desiatky už vôbec nie! Hlavne tie z byliniek.*“

Možno niekomu z nich Duch Svätý pripomenie napríklad: „*Tvoje podnikanie s mäťovým čajom vyneslo 10.000€, koľko z toho si dal na prenasledovaných kresťanov, alebo iných biednych ľudí?*“

V liste Galatským čítame (5,6): „**Veď v Kristovi Ježišovi ani obriezka, ani ne-**

obriezka nerozhoduje, ale viera činná skrze lásku.“

Zákon nie je ani modla, ani zlo. Má slúžiť láske. V Kristovi. Jedine Ježiš je odpoveďou na otázku: „*Ako ostať čistými a pritom sa neobávať vzťahu ani s najhorším človekom?*“

Naozaj, On to dokázal. A dokáže to aj cez nás. Len Mu treba otvoriť dvere. Vierou. Dôverovať, že keď žije v nás, je to lepšie. Keď nás vedie, zažívame viac slobody. Môžeme lepšie rozvinúť svoje obdarovania. Ale oslobodí aj lásku. Dá túžbu obetovať sa iným.

Kde Mu takto dôverujeme, vstupuje Duch Svätý. Vyvierá z nás ako prameň (Ján 7,38).

-

Dieťa sa raz opýtalo: „*Prečo je vodovodné potrubie čisté a kanalizácia špinavá?*“

Otec odpovedal: „*Lebo z kohútika voda vyteká – dáva ju, kým odtok ju ťahá do seba. Aj s kalom.*“

Tak je to aj s nami – ak dávame, nečistota do nás neprenikne. Ak hrabeme pre seba, budeme jej plní...

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za Tvoju lásku. A hlavne, že ju chceš žiť aj prostredníctvom nás. Zbavuj nás sebestva, ktoré niekedy vedie ku horlivej zbožnosti, ale nie k Tebe. Veď nás ku konaniu dobra. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh priviedol k láske od suchého prežívania rituálov.

Rozhovor: Zaoberáme sa viac svojím spasením, alebo záchranou iných ľudí? Alebo ešte viac svojimi dočasnými vecami?

Podporme sa: V láske. Pripomínajme si, kto potrebuje našu obeť, aby bol zachrán-

nený a konajme. Spasiť môže samozrejme iba Ježiš, ale niekedy pri tom potrebuje použiť aj nás.

Prosme za: Vzťahy v Cirkvi. Aby sme sa neuzatvárali do seba, ale nechali Ježiša, nech nás vedie

Peter Dubec

18.2.

Príprava k modlitbe je aj chápanie a pokora

Daniel 10,12

Daniel nielenže sa divil, ale bol dokonca celkom predesený, keď sa začali diať okolo neho veci, o ktoré sa modlil, ktoré predkladal Hospodinovi, svojmu Bohu (9,3). Stal sa svedkom toho, že Boh skutočne vypočuje modlitbu spravodlivého. Možno mal o vypočutí svojich modlitieb iné predstavy. Napríklad, že to všetko vykoná Boh nejakou pokojne, mimo neho, zo dňa na deň, že všetko bude znovu tak, ako predtým. Avšak keď sa začali diať veci, uvedomil si, že je vtiahnutý do diania, že on je prvý, ktorého sa to dotýka. To, čo videl a čo počul, bolo „veľmi ťažké“. Bolo to také ťažké, že ho opustila sila a chvíľu mu trvalo, kým mohol znovu prehovoriť. Aj nám sa to stáva.

My si dnes všimneme iba jednu skutočnosť Danielovho zážitku. Jednu myšlienku, ktorá mu bola zjavená a ktorá je posilnením pre všetkých modlitebníkov. Nielen posilnením, ale aj poučením o príprave modlitebníka, o príprave človeka, keď predstupuje pred Božiu tvár. Hlas, ktorý sa mu prihovárал mu totiž zjavil, že to všetko, čo sa deje, je

následok jeho modlitieb, že jeho volanie o pomoc bolo vypočuté. A onen hlas mu oznámil dve dôležité skutočnosti jeho priprav k modlitbe. Lebo práve tie dve skutočnosti spôsobili, že jeho modlitby boli vypočuté, že veci sa dali do pohybu.

Tá príprava sa odohrala v skrytosti – v jeho srdci. S nikým o tom nehovoril, iba si zaumienil. Pred Bohom. Myslíme na to, uvedomujme si, čo sme si zaumienili, čo je v našej myšli, keď pristupujeme k modlitbe. Lebo to môžu byť celkom iné veci, napr. sebecko, pýcha a podobné.

A onen hlas tie dve skutočnosti aj pomenoval: „...**chápať a pokoriť sa pred svojím Bohom.**“ Chápať a pokoriť sa pred svojím Bohom – to sú dve dôležité veci v príprave na modlitbu. Ten, kto sa pripravuje k modlitbe, má si zaumieniť tieto dve veci: najprv chápať a potom sa pokoriť pred svojím Bohom.

Najprv chápať. Vnímať skutočnosti okolo seba. Chápať a vnímať situáciu, v ktorej sa nachádza, chápať svoje miesto a postavenie v tej situácii, chápať, čo sa deje a prečo sa to deje. Danielova modlitba v deviatej kapitole je svedectvom takého pochopenia. Daniel pochopil a porozumel, čo sa deje a najmä, prečo sa to všetko deje. A neobviňoval len iných, alebo nejaké vonkajšie udalosti, ale v prvom rade vnímal a videl aj seba medzi všetkými, ktorí konali zle a nesprávne, ktorí svojím správaním vzbudili Boží hnev, ktorí svojím správaním spôsobili zlé veci. Je dôležité chápať a vnímať skutočnosti života tak, ako ich vidí Boh a Božie Slovo. My to často robíme opačne: obviňujeme druhých a ospravedľnu-

jeme seba, hľadáme vinníka, aby sme my sami vyzerali lepšie. Našli sme vinníka a už je všetko v poriadku.... Ale chápať veci a udalosti znamená vidieť aj podiel vlastnej viny a previnenia. Hovorím „aj“. Pretože nie je správne, ak vidím len seba, len svoju vinu a ospravedlňujem všetkých ostatných. Chápať – znamená vnímať veci a udalosti tak, ako ich vidí Boh a Božie Slovo napr. R 3,9-10.

Druhou vecou je pokora. Pokoriť sa pred svojim Bohom. Toto „*pred svojim Bohom*“ je dôležitá formulácia. Isteže, pokorné srdce rešpektuje aj človeka, aj blížneho. Ale dôležitá a prvoradá je pokora pred svojim Bohom. Pokora pred človekom totiž môže znamenať aj solidaritu v hriechu, alebo ustrašenosť, zbabelosť, neistotu a všeličo iné. Ale pokora pred Bohom je návrat k Otcovi. Znamená rešpektovanie Božej autority, obnovenie viery a dôvery v Neho. Uznanie, že ON je Stvoriteľ a ja som len stvorenie, Jeho dielo. On je Pán a ja služobník. Znamená spoznanie a uznanie svojho zlyhania práve pred svojim Otcom, ktorý je láska. Znamená spoznanie a uznanie aj svojho zlyhania v láske.

Učme sa od Daniela pristupovať k modlitbám.

Rozhovor: O našich skúsenostiach v modlitebnom živote, čo je v našej mysli, ako si to žiadame, čo vyčítame iným, alebo aj Pánu Bohu.

Modlitba: *Otče náš nebeský, ďakujeme Ti, že smieme hovoriť: Otče náš. Ďakujeme, že smieme predstupovať pred Tvoju tvár v mene Pána Ježiša, nášho Pána. Ďakujeme, že vypočúvaš naše modlitby a konáš Svoje divné dielo záchranu v nás*

i medzi nami. Oslavujeme Tvoje sväté meno. Amen.

Jozef Grexa

25.2.

Svojou silou vyrobíme komunizmus, ale skrze Ducha Svätého príde skutočné vyslobodenie.

Zachariáš 4,6

Človek má tendenciu všetko riadiť a meniť vlastnou fyzickou silou, chceme zmeniť svojich životných partnerov, svoje deti, vnúčatá, kolegov, jednoducho celé svoje okolie. Vynakladáme na to veľa síl a energie, ale k výrazným zmenám nedochádza, iba to, že sa unavíme a sme ešte stále viac a viac podráždení z neúspechu. Svojím ľudským rozumom nemôžeme pochopiť obrovskú silu Božieho pôsobenia. Pán Boh prichádza a v tichosti mení okolnosti Svojím Duchom. Ak chceme meniť okolnosti a svoje okolie, máme na to iba jeden výborný prostriedok: príhovorné modlitby a žehnanie. Ostatné vykoná sám Boh. To, že dnes čítame tieto slová, je možné len preto, že v nás pôsobí Duch Svätý, ktorý nás pritiahol k Otcovi a otvoril náš duchovný zrak. Boh ani do nášho života nevnikol násilím, fyzickou silou, ale práve Duchom. Keď nás to zasiahlo, už sme nemohli zostať takí, akí sme boli. Niečo nás hnalo dopredu a vedeli sme, že sa nám otvorili dvere do trinásťtej komnaty. Po čom sme v podvedomí túžili, sa stalo realitou: Boh sa k nám prihovril a znovuzrodil nášho duchovného človeka.

Moc Ducha Svätého pochopí iba ten, ktorý má bázeň pred Bohom a Jeho Slovom. Pán Ježiš nám Ho zaslúbil, keď odchádzal späť k Nebeskému Otcovi, lebo vedel, že Ho budeme veľmi potrebovať: „**Ale Radca, ten Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mojom mene, Ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám hovoril**“ (Ján 14,26).

Ale ešte dôležitejšie pre náš život je, že sa nemusíme už ničoho báť, a nemusíme sa trápiť ani nad tým, ako, a čo máme hovoriť vo vhodnej chvíli na obranu svojej viery v Ježiša Krista, ale nám úplne postačí:

„**A keď vás budú vodiť do synagóg (kostolov) a pred úrady a vrchnosti, netrápte sa, ako a čím sa brániť, alebo hovoriť, lebo Duch Svätý vás práve v tú hodinu naučí, čo hovoriť!**“ (Lk 12,11-12).

Tak práve preto sa smelo môžeme poddať pod Božiu ruku, naplniť sa Jeho Duchom a nechať sa Ním viesť. Sami od seba by sme toho v tomto svete pre Božie Kráľovstvo nevedeli urobiť, ale s Jeho silou dokážeme pohnúť aj vrchom!

Neváhaj, drahý brat, milá sestra, vyznať spolu s ostatnými, že potrebujeme Ducha Svätého do svojho života, lebo veríš, že iba tak nastanú zmeny: ale hlavne, v prvom rade, sa musíme nechať zmeniť my sami, aby sme naplnili Boží plán v našich životoch a stali sa pravým svetlom pre našich blízkych a okolie.

Modlitba: *Drahý Otče nebeský, ďakujeme za Tvoju lásku a starostlivosť. Ďakujeme, že do našej slabosti a pre našu pomoc posielaš Ducha Svätého, ktorý nás*

uvádza do Tvojej pravdy. Ďakujeme, že Ty Duchom vždy vykonáš viac, ako my vlastnými silami. Odpusť nám to a daj, aby sme svoje životy podriadili Tvojmu vedeniu, aby si nás mohol použiť na Svojej vinici. Ak chceme zmeny, začni nami a daj nám dostatok trpezlivosti, aby sme sa vedeli vytrvalo modliť za svojich blízkych, za ich spasenie a večný život. Ďakujeme Ti v mene nášho Pána a Spasiteľa, Pána Ježiša Krista. Amen.

Rozhovor: počítame v našich životoch s vedením Ducha Svätého?

Prosme za: to, aby naše zbory ožili, aby sme sa stali príťažlivými pre svoje okolie, aby sme im vedeli slúžiť a ukázať im moc živého Boha, a tak priniesli radostnú zvesť Pána Ježiša Krista

Alica Pipperová

3.3.

Pôst a posvätenie modlitebníka

Marek 9,28-29

Niektoré utrpenia a príbehy ľudí, s ktorými sa stretneme, sú naozaj desivé a smutné. Tak ako ten, do ktorého vstúpili učeníci Pána Ježiša. Boli postavení pred veľmi nezvyčajný prípad: Jeden muž zo zástupu povedal: „**Majstre, priviedol som k Tebe svojho syna, ktorý má nemého ducha, a kde ho len pochyť, lomcuje ním; penia sa mu ústa, škripe zubami a chradne. I povedal som Tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemohli**“ (Marek 9,17-18).

Nemenovaný muž mal už syna, ktorý mal od malička vážny problém – jeho syn pol posadnutý duchom nemoty,

ktorý sa ho viackrát snažil zabiť. Otec musel byť zúfalý z ľudskej bezmocnosti, keď sa určite snažil svojmu synovi pomôcť ako len mohol, ale nevedel nič urobiť. Určite počul o Ježišovi a Jeho záračných schopnostiach, pretože takýto chýr sa šíri vždy veľmi rýchlo a tak sa toho chytil ako „topiaci slamky“. Priviedol syna k učeníkom, ale paradoxne, ani oni si s týmto prípadom nevedeli poradiť.

Učeníci už predtým dostali od Pána Ježiša moc nad nečistými duchmi. **„Vyšli teda a kázali pokánie, vyhánali mnohých démonov, olejom pomazali mnohých nemocných a uzdravovali ich“** (Mk 6,12-13). Niečo také si dnes našou racionálnou myslou asi nevieme ani predstaviť. Bola tu priama konfrontácia s mocou temnoty a démoni ich museli poslúchnuť! Niečo takéto vie s človekom poriadne zamávať, hlavne s jeho egom. Možno si učeníci mysleli, že odteraz sa všetko a vždy už takto bude diať. Ako „šibnutím čarovného prútika.“ **Zrazu ale dostali „studenú sprchu“ – nefungovalo to!** Potrebovali lekcii zo závislosti na Bohu. Potrebovali si uvedomiť, že nie Boh je na nich a ich službu odkázaný, ale presne naopak – oni sú zúfalo odkázaní na Boha, Jeho prítomnosť, Jeho moc, Jeho milosť. Preto je nevyhnutné budovať vzťah, zápasiť o čas s Pánom v modlitbách a pôstoch.

My, ľudia, máme prirodzenú tendenciu vyberať si ľahšiu a bezbolestnejšiu cestu. Máme sklony hľadať skratky, aby sme sa dostali k veciam, na ktoré sa iní nadreli, museli veľa obetovať a odriekať si. Tak to funguje v dnešnom svete, kde nám je množstvo vecí ponúka-

ných hneď, okamžite, stačí málo – a to, po čom túžime, môžeme mať o chvíľu doma. Platíť netreba, resp. nie hneď a nie plnú sumu. To nám vyhovuje. Veľmi ľahko a rýchlo na to skočíme.

Pán Ježiš ich upozornil, že mnoho vecí a mnoho démonov nevyjde ináč, len skrze modlitbu a pôst.

A modlitba je „vzťah s tým, ku komu sa modlíme. Osobný a vrúci.“ a pôst znamená, že sme ochotní sa vzdať vecí, ktoré sú dobré a po ktorých prirodzene túžime preto, aby sme získali priazeň darcu.

Kresťanský pôst je skúškou, pri ktorej je zjavné, aké túžby nás ovládajú. Aké silné sú vlastne naše skutočné vášne? Richard Foster na túto tému napísal: *„Pôst viac než akákoľvek iná askéza odhaľuje veci, ktoré nás ovládajú. Pre skutočných nasledovníkov, ktorí túžia byť pretvorení na obraz Ježiša Krista, je veľkým prínosom. To, čo je v našom vnútri, prekrývame jedlom a ostatnými vecami.“*

Práve pôst a čas s Pánom v modlitbe odhaľuje naše skryté túžby, ktoré nás okrádajú o vzťah s Pánom.

Ježiš pri tomto výroku nemá na mysli, že skôr, ako by mohol byť zlý duch vyhnaný, bola nutná určitá doba modlitby a pôstu. V Jeho výroku je skôr viditeľný nasledujúci princíp: Kde je málo viery, tam je málo modlitby a pôstu; kde je mnohom modlitieb a pôstu, založených na pravej oddanosti Bohu a Jeho slovu, tam je mnoho viery. Keby učeníci pestovali, tak ako Ježiš, život modlitby a pôstu, mohli sa s týmto prípadom úspešne vysporiadať.

Neskôr je už v životoch učeníkov viditeľné, že si aj z tejto lekcie vzali príklad a mohli byť pre Pána úplne použiteľní, pretože HO hľadali celým srdcom v modlitbe a pôste a bez kompromisov nasledovali.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Odpusť nám, Bože, našu vlačnosť. Málo pôstu a modlitieb je v našom živote. Prosíme, veď nás do autentického duchovného života a duchovného zápasu. Amen.*

Svedectvo: Ako sa prehľbil náš život viery v modlitbe a pôste.

Rozhovor: Čo v našom vnútri prekrývame jedlom a ostatnými vecami?

Podporne sa: Vytrvať v modlitbe a pôste.

Prosme za: Ludí, ktorí sú atakovaní Zlým, aby im kresťania priniesli slobodu v Ježišovi.

10.3.

Modlitebník vo vnútri a navonok, duch a litera

Rímskym 2,29

Werich spieva v jednej piesni: *„Je to pravda odveká, že šaty delajú človeka, kdo v hadrech čeká na štestí, ten se načeká...“*

Toto „šaty robia človeka“ je veľmi zaužívaná fráza, ktorá ovplyvňuje ľudské správanie. Povedal by som, že formuje charakter človeka od detstva. Pamätáme si napomínanie z domu: *poriadne sa obleč, ako to vyzeráš, pozri sa do zrkadla....* Dokonca aj po veľkej revolučnej vlne mládeže 60-tych rokov, ktorá

okrem iných oblastí života znevažovala dôraz na obliekanie a obliekala mladých do teplákov, predsa len napokon „pani móda“ zvíťazila. Aj dnešní podnikatelia, či politici sa snažia robiť dojem na ľudí oblečením, výzorom. Si taký človek, ako vyzeráš. Patrí k tomu nielen oblečenie, ale aj správanie „bontón“. Veď aj pri výchove detí kladieme dôraz aj na správanie. Hovorievame: *správaj sa slušne a ľudia ťa budú rešpektovať...*

Lenže aj za slušným oblekom a slušným správaním sa neraz skrýva zlý charakter. Ba práve – zlý charakter mnohí zakrývajú pekným oblekom a slušným správaním. Je to dokonca výrazný znak aj dnešnej doby. Aj dnes platí: *nedaj sa oklamať výzorom a správaním. Aby si človeka lepšie spoznal, musíš s ním žiť dlhšie. Musíš s ním stráviť čas v rozličných situáciách.* Toto býva aj problémom mladých ľudí, ktorí si hľadajú manželku, či manžela.

A toto býva problémom aj náboženstvom živote, v živote viery. Aj zbožnosť je možné „predstierať“. S touto skutočnosťou sa veľmi výrazne stretol aj Boží Syn, náš Pán Ježiš Kristus, keď prišiel na zem v ľudskom tele. Že totiž ľudia zbožnosť predstierali napr. Mt 23,27-28. Takéto správanie pomenoval pokrytectvom. Slovom, ktorým v Jeho dobe označovali divadelných hercov, ktorí si obliekli hocijaký kostým a už z nich boli iní ľudia. Ukazuje sa, že toto pretváranie sa, prezliekanie kabátov, skrývanie vnútra vonkajším prejavom, je súčasťou hriechu a hriechnosti človeka. Už prvý človek sa skryl v kroví. A odvtedy to stále trvá. Človek skrýva svoju pod-

statu, svoj myšlienkový svet, svoju zia-
dostivosť za krovie oblečenia, slušného
správania, náboženských znakov, skrátka
„v kroví“. Myslí si, že pred Bohom sa
skryje, či utečie....

V židovstve bola vonkajším zname-
ným zbožnosti „obriezka“. Boli aj iné,
viac vonkajšie a viditeľné znaky v ob-
liekaní, stravovaní, zachovávaní zvy-
kov a obyčají, ale obriezka bola tým
najhlavnejším znakom. Všetky von-
kajšie znaky sa ukázali ako nedosta-
točné. Ukázali sa ako formálne. Bolo
ich možné predstierať. Neboli spojené
s „vnútorným presvedčením“. *Obrezali
ma, keď som bol dieťaťom, ja za to ne-
môžem, čo už mám robiť.*

V dnešnej dobe je takým najvýraz-
nejším znakom kresťanov krst vodou.
Podnes je považovaný za „nezmazateľ-
ný“ znak. Ale aj s krstom je to všelijaké.
Pokrstený nemusí byť s ním stotožnený
vo svojom vnútri a to dokonca ani vtedy,
keď bol pokrstený ako dospelý. Zbož-
nosť je možné predstierať a čo je horšie,
je možné pestovať nesprávnu zbožnosť,
ktorá je ešte horšia, menujeme ju „fana-
tizmom“. Je založená na sebeckve, na se-
baláske, nie na láske Kristovej. Tá viedla
a vedie k vraždovým vojnám.

Apoštol Pavel sa tiež stretol s touto
skutočnosťou a rieši ju v liste Rímskym.
V prvých dvoch kapitolách. Hovorí
o skrytom človeku srdca a o duchu pro-
ti litere. O vnútornej motivácii ducha,
zmýšľania.

Mnohých táto skutočnosť mýli, naj-
mä keď sa s ňou stretávajú na pôde
cirkvi. Luther sa s tým vysporiadal tak,
že hovoril o cirkvi vnútornej a von-

kajšej, skrytej a zjavnej. To však nie je
riešenie, len pomôcka. Ježiš chce viac,
chce, aby aj to vonkajšie, viditeľné bolo
premieňané Duchom Svätým. Dôleži-
tý je krst Duchom Svätým, ktorý mení
vnútro.

Rozhovor: O tom, ako sa stretáme so
skrytým a zjavným spôsobom živo-
ta v sebe a okolo nás, najmä aj v cirkvi.
O tom, ako by sme to mali riešiť v moci
Ducha Svätého. A ako by to mali riešiť
tí, ktorí spravujú „vonkajšiu“ cirkev, te-
da vedúci a predstavení Napr. 1Kor 5,1-5
a oba celé listy Korintským. A o tom, či
sa neskrývame a nepretvarujeme aj vte-
dy, keď pristupujeme k modlitbám.

Modlitba: *Otče náš dobrý nebeský, pred
Tebou je všetko zjavné a nič nie je skryté.
Pred Tebou nie je možné ani utiecť, ani
skryť sa. Preskúmaj ma a daj mi poznať,
ako je to so mnou, či som na ceste do za-
tratenia a veď ma cestou života. Prosim.
Amen.*

Josef Grexa

17.3.

Keď milosť Božia skončí

Jeremiáš 11,14

Aká je to strašná výzva od Boha: „*Ne-
modli sa za svoj národ, už nevypočujem
tvoju modlitbu!*“ Tu cítime, že milosť
končí a že tento výrok je absolútny v ce-
lom svojom zmysle. Pán Boh ho už cel-
kom iste nezmení.

Vieme, že mnohokrát je Pán Boh
ochotný zmeniť Svoje plány, keď sa ľudia
kajú, alebo keď Ho o to prosia.

V asýrskom Ninive stojí prorok Jonáš
a po všetkých tých svojich peripetiách

na ceste do Taršiša teraz s pokorou volá hriešnikov cudzieho mesta k pokániu. Inak príde Boží trest. Ľudia staroveku boli náboženský ľudia a pozorne si Jonáša vypočuli. Dali mu za pravdu. Zmenili svoje konanie a Pán Boh svoj trest – ne-poslal.

Bolo to krátko po stvorení, Pán Boh sa rozhodol zničiť všetkých ľudí bez výnimky (1M 6,7). No potom sa zlutoval a dal im ešte šancu cez Nóacha. Pán Boh zmenil Svoj plán a ľudstvo pokračuje ďalej.

Do tretice – obraz konca sveta, ktorý očakávali a očakávajú úplne všetky generácie kresťanov. Už Pán Ježiš bol presvedčený, že sa tak stane ešte počas života tých, ktorí ho nasledovali (Mt 23,34 a J 21,22), po ňom rovnako apoštol Pavol (1K 10,11). Ale roky bežali a deň Hospodínov (Am 5,18-20) stále neprichádzal, ani dosiaľ neprišiel. Prečo je to tak? Mýlil sa Pán Ježiš? Alebo naň Pán Boh zabudol? Túto otázku riešil apoštol Peter vo svojom liste a zdôvodnil to takto: **„Nemešká Pán so zaslúbením, ako sa niektorí nazdávajú, ale vám zhovieva, lebo nechce, aby niekto zahynul, ale aby sa všetci dali na pokánie“** (2Pt 3,9).

Podobne je zase Pán Boh pripravený zmeniť Svoje plány, ak Ho ľudia o to prosia vo svojich modlitbách, ako prosil napr. Abrahám, keď sa modlil za záchranu hriešneho Päťmestia, v ktorom býval jeho synovec Lót a Pán Boh na jeho modlitbu dal šancu všetkým piatim mestám, len nech sa nájde desať spravodlivých.

Abrahám, Izák aj Jákob sa modlili k Bohu za svoje neplodné ženy a počali, rovnako Anna v chráme, keď dostala

ako odpoveď na svojej modlitby synčeka Samuela.

Keď sa modlil Eliáš pri bezbožnom Achábovi a jeho žene Ízebele, nebo nedalo dážd' za vyše troch rokov.

Pán Boh je ochotný zmeniť Svoje plány, ak Ho ľudia o to prosia (Jk 5,16), na Jeho zásah **„slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa čistia, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú“**...

Ak však Pán Boh hovorí slová z vybratého textu, aké zneli Jeremiášovi, tak cítime, ako sa Božie rozhodnutie stáva nezmeniteľným a absolútnym.

Pri Jeremiášovi zaznelo ohľadne babilonského trestu pre spurný Izrael, ktorý bolo potrebné prevychovať.

My vieme ešte o ďalšom absolútnom výroku nášho Pána, ktorý nebude možné zvrátiť. Ním je výrok na poslednom súde.

Kým však trvá čas milosti, kým Pán Boh dáva tomuto svetu čas na pokánie, my, kresťania, sa smieme a máme modliť za zmenu ľahostajnosti ľahostajných, tvrdosti tvrdých a nevery neverných.

Áno, dnes ešte čas milosti naozaj trvá. Nevieme, dokedy, nevieme, kedy povie Pán Boh Svoje „Dost!“ Potom sa už modliť nebudeme tak, ako sa nemal ani Jeremiáš a budeme musieť prijímať Božie rozhodnutie tak, aké budú. Amen.

Luboslav Beňo

Modlitba: *Ďakujeme Ti, Bože za upozornenia, aby sme sa mohli odvrátiť od svojich nepravostí. Prosíme posilňuj nás na vnútornom človeku a veď Duchom Svätým. Pomáhaj nám tiež zachraňovať druhých. Daj, aby sme nesklama-*

li, ale boli im dobrým príkladom, ktorý otvára cestu pre Teba. Amen.

Svedectvo: Ako ma Boh odvrátil od neprávostí, ktoré by ma zničili.

Rozhovor: Uvedomujeme si, aká je vážna situácia? Koľko ľudí smeruje do zahynutia? Robíme proti tomu niečo?

Podporme sa: V evanjelizácii.

Prosme za: Srdcia kresťanov, aby boli plné lásky, ktorá podáva Evanjelium, nech sú ľudia spasení.

24.3.

Zápasme za cirkev, nech je svätá

Kolosenským 4,12

Ako by sme popisali slovo „agónia?“ Tento pojem väčšinou spájame s predsmrtným zápasom, keď život už pomaly z človeka vypcháva a ten ešte vedie posledný zápas o čas, ktorý mu ostáva. Nič príjemné na pomyslenie a už vôbec nie ako zážitok.

Ak toto zvláštne slovo chceme použiť veľmi silne, tak by sme mohli povedať, že dnešná cirkev v Európe sa zmieta v „agónii“. Počty veriacich rapídne klesajú, v učení cirkvi stále viac prevládajú liberálne názory. Miesto toho, aby cirkev prenikala do sveta a ovplyvňovala ho, častokrát sa deje pravý opak, svet preniká do cirkvi, a určuje vzťahy a postoje. Už nie Biblia, ale médiá. Agónia! Preto sa pozrieme, ako to apoštol a hlavne Epafras myslel.

Pavol tu presne tento výraz „agónizó“ používa. Ukazuje na intenzívnu túžbu, úpenie alebo boj na modlitbách. Práve tak to prežíval Epafras, pravdepodobne

zakladateľ tohto cirkevného zboru v Kolosách a Pavlov učeník. Keďže tento zbor bol jeho domovom a mal k nemu osobný aj citový vzťah, a vedel, že je za tento zbor pred Bohom aj ľuďmi zodpovedný, vedel, že musí za nich viesť „duchovný boj“.

Epafras zápasí, prihovára sa a intenzívne prežíva bol za koloský zbor preto, aby: (Kol.1,3-7)

1. mali silnú a neochvejnú vieru v Ježiša Krista
2. lásku, ktorá sa prejavuje v oddanosti a službe ku „*všetkým svätým*“, pevnú lásku v Duchu
3. nádej, „*pripravenú im v nebesiach*“
4. v kresťanoch rástlo ovocie ducha v pravdivom slove evanjelia
5. poznali Božiu milosť v pravde

Epafrasovi išlo hlavne o to, aby tento cirkevný zbor bol posväteným, pre Pána oddeleným spoločenstvom, kde v moci a sláve prebýva Pán Ježiš Kristus v moci Ducha Svätého. Preto, aby toto bola realita a nielen teológia, bol ochotný urobiť čokoľvek. V tom je veľkým príkladom pre každého jedného z nás. Verný veriaci sa nielen venuje modlitbám, ktoré majú neuveriteľnú moc, ale neprestajne nalieha, zápasí so vytrvalou naliehavosťou. Je v „agónii.“

Každý jeden z nás je Bohom poslaný, aby zápasil v „pôrodných bolestiach“ a Božiu cirkev a Boží ľud, aby sa v agónii prihovárал za ľudí, ktorí mu boli Bohom zverení. Tento boj a zápas má trvať do vtedy, kým neuvidí vypočutie svojich naliehavých modlitieb a potom pokračovať, verne a vytrvalo.

Stanislav Kocka

Modlitba: *Odpusti nám, Bože, našu vlašnosť a malú zaniatenosť pre modlitby. Odpusti, že nevidíme smrteľné nebezpečenstvo okolo seba. Posilňuje naše srdcia a veď nás, aby sme s plnou vážnosťou každodenne bojovali duchovný boj za večný život našich zborov a národa. Amen.*

Svedectvo: Ako Boh odpovedal na zúfale modlitby a niekoho obrátil k Sebe.

Rozhovor: Sme len takí vlašní modlitebníci, alebo nám trhá srdce pohľad na hynúcich?

Podporme sa: V modlitebnom zápase. Snažme sa nájsť čas a zorganizovať modlitebný deň pre zbor spolu s jeho vedením.

Prosme za: Vedenie cirkvi, seniorátov a zborov, za presbyterstvá, aby prekypovali horlivou modlitbou a misijnou aktivitou za záchranu duší.

31.3.

Chráňme si srdce pred zlobou a prosme vytrvalo za všetkých svätých

Efezským 6,10-19

Horeuvedené verše z Biblie by sa mali stať pre nás životne dôležité, lebo odкрývajú hĺbku duchovného boja. Keďže sme ľudia, všetko ponímame z nášho hľadiska, ak sa nám niekto nepáči, hneď ho odsúvame na vedľajšiu koľaj, keď nám ublíži, hneváme sa a ťažko odpúšťame. Bojujeme proti telu, proti človeku... a mali by sme vidieť, kto sa za tým stojí!

Satan je klamár, rozbíjač vzťahov, nepriateľ Boží a Jeho nasledovníkov. Snaží

sa ovládať ľudí, a zväčša sa mu to aj podarí. Ešte aj úprimne veriacich niekedy chytí do pasce. Pán Boh to vie a preto nám dal varovanie: „**Buďte rozvážni, bdejte! Váš protivník diabol obchádza ako revúci lev, hladajúc, koho by zožral, vzoprite sa mu, pevní vo viere!**“ (1Pt 5,8-9a).

Cesta posvätenie nie je vôbec ľahká (z nášho hľadiska), čaká nás veľa utrpenia, skúšok, pokúšaní a aj prešlapov. Ale musíme vedieť, že ak to s Bohom myslíme vážne, aj On to s nami myslí vážne a stojí za nami. Uvedom si, že na tejto ceste nikdy nie si sám/a, ani opustený/á, ale po tejto ceste kráča celý Boží ľud.

Kým sme v ochrane spoločenstva veriacich, je to pre našu bezpečnosť, lebo darmo lev chodí okolo, sme ukrytí. Horšie je to s duchovne chorými, slabými, zaostávajúcimi a tými, čo spoločenstvo opustili... môžu sa ľahšie stať korisťou revúceho, hladného leva. Veď to dobre poznáme z prírodovedných filmov, že šelmy poľujú na slabé, zaostávajúce jedince, ktoré nikto nemôže ochrániť.

Preto je potrebné pre kresťana živé spoločenstvo. A každý z nás potrebuje modlitby druhých, lebo Bohu je milé, keď sa za seba prihovárame a tak vytvárame ochranný štít proti útokom v duchovnom svete. Vieme, že aj Pán Ježiš sa neustále modlil, kým chodil po tejto zemi, často sa utiekal do samoty, aby mal spoločenstvo so Svojím Nebeským Otcom, od Neho čerpal múdrosť a sily, aby naplnil Jeho plán a vôľu. Ak nebudeme ako On, a nebudeme tráviť čas s Otcom, márna bude naša námaha! On nás vie použiť iba vtedy, keď budeme hľadať

Jeho tvár a tak naplníme aj my Jeho vôľu na tejto zemi. „**A sám Boh pokoja nech vás skrz-naskrz a posväti a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vášho neporušeného ducha, dušu a telo bez úhony** (1Tes 5,23).

Modlitba: *Drahý Pane Ježiši, ďakujeme Ti za všetko, čo si nám vybojoval na Golgote, ďakujeme, že si sa za nás obetoval, aby sme my mohli žiť. Pomáhaj nám na našej duchovnej ceste, posväcuj nás Duchom Svätým, aby sme obstáli pred útokmi toho zlého, aby sme sa vyhli je-*

ho pasciam a tak zachovali svoju čistotu. Sme odkázaní na Tvoju milosť a odpustenie, tak príď a pomôž nám! Daj nám dostatok múdrosti a trpezlivosti, aby sme sa modlili jedni za druhých a tak ostali v Tvojej ochrane. Ďakujeme, že Ty si náš Pán a Spasiteľ. Amen.

Rozhovor: bojujem proti telu – človeku, alebo proti duchovným mocnostiam?

Prosme za: to, aby sme sa stali pravými duchovnými bojovníkmi, aby nás Pán Boh vedel použiť a mal z nás radosť.

Alica Pipperová

MILUJ SVOJHO BLÍŽNEHO AKO SEBA SAMÉHO

Videl som film Dvanásť rokov v okovách. Jednému černochovi sľúbili, že mu budú platiť za husľovú hru. Dvaja agenti ho pozvali do reštaurácie. Bol okúzlený krásou prostredia, nápojmi a jedlami. Lenže do pohára mu primiešali uspávací prášok, opili ho a keď sa prebudil, už bol zavretý v temnej miestnosti. A čakalo ho otroctvo.

Hriech je hrozný a zákerný otrokár. Priláka, uspí svedomie a opojí ako alkohol. A potom uzavrie dušu do skrytého trápenia. Človek potom nežije láskou, ale sebeckvom. Ak sa milujem, ak milujem svojho ducha, musím zápasiť proti

hriechu. Nie sám, nie vo svojej moci. Ale vierou otváram priestor Pánovi Ježišovi, aby ma oslobodzoval a naplnil silou a chuťou odolať. Aby vo mne znova oživil to, čo Boh stvoril na začiatku, ale hriech neskôr zničil.

Ak milujem svojho blížneho, trápia ma jeho hriechy. Som z nich smutný a túžim, aby bol oslobodený. Nezdám ho, ale pomáham mu ku slobode ducha. Milovať blížneho teda neznamená súhlasiť so všetkým, čo koná a prehliadať hriech. Znamená to odpúšťať, ale viesť k opusteniu zla.

Peter Dubec

Kristovo telo

1Kor 12

Niektorý deň som stretla jednu sestru. Sice sa hlási za evanjeličku, ale do kostola vôbec nechodí. Chvíľu sme sa rozprávali o našich rodinách, ale zakrátko zmenila tému a začala ma „kímiť“

klebetami o ľuďoch z nášho zboru. Ja som to nemienila počúvať, tak som to zastavila slovami: „*ak viem o tom, že niekto má problémy, ja sa zaňho modlím a verím, že aj najťažší problém má Pán Boh moc vy-*

riešiť!“ Prekvapilo ju to, a keď sme sa lúčili, len dodala: „S vami sa bolo tak dobre zhovárať, sálalo z vás niečo iné...“

Vždy ma poteší, keď počujem takéto slová, lebo viem, že sa v tej situácii oslávil sám Pán Ježiš a bol prítomný. Povzbudzujú ma takéto svedectvá, lebo som často sklamaná sama zo seba a necítim sa byť vždy svätá. Po ceste domov som rozmýšľala, lebo ma to bolelo, ak niekoho ohovárali a jeho problémy prepierali na ulici. Uvedomila som si, že cirkev nie je organizácia, ale živý organizmus. Sme telo Kristovo a každý osve jeho úd! Ak na tele máme nejaké zranenie, tak si ho ošetrujeme, staráme sa o jeho rýchle uzdravenie a nie škrambeme a necháme stále krváčať a trpieť!

A tak by sme sa mali správať aj v tele Kristovom: ak niekoho niečo bolí, trápi, teda krváca, nemali by sme ho ešte viac zraňovať, ale mali by sme ho prikryť svojou láskou a modlitbami! „**A preto, keď trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy!**“ (1Kor 12,26). Toto si uvedom, drahá sestra, milý brat, kým otvoriš ústa, aby si o niekom v jeho neprítomnosti hovoril!

„**Hospodin, kto smie byť hosťom v Tvojom stánku, kto smie prebývať na Tvojom svätom vrchu? Ten, kto je bez úhony, hovorí pravdu... ten, kto neutíra jazykom, neublízuje inému a hanu na blížneho nekydá!**“ (Žalm 15).

Alica Pipperová

O NEDOKONALOSTI V PRVEJ CIRKVI

A VÝHOVORKÁCH

Keď čítame o Prvej Cirkvi, padáme v úžase. Jeruzalemský zbor zažíval lásku o akej nechyrovať. Ľudia si obetavo pomáhali a „**deň čo deň zotravávali jednomyseľne v chráme, lámali chlieb po domoch a prijímali pokrm s plesajúcim a úprimným srdcom, chválili Boha a boli obľúbení u všetkého ľudu. A Pán pridával na každý deň tých, ktorí boli zachránení**“ (Skutky 2,46-47).

Človek by si povedal, že medzi nimi neboli žiadne problémy. Ale občas nejaký vznikol. Ananiáš so Zafirou sklamali. Lenže o chvíľu boli mŕtvi. Predali síce pole, ale oklamali zbor, keď tvrdili: „**Odovzdávame všetky peniaze!**“ a nejaké si nechali. (Skutky 5)

Rozmýšľam, ako by skončili v dnešnej cirkvi. Asi by ich ukameňovali so slovami: „**Takíto fanatici, čo predajú pole kvôli Bohu, nás len vyrušujú z našich zvykov.**“

Potom sme sa stretli so sťažnosťami: „**O jedny vdovy sa staráte a o druhé nie!**“

Zbor opäť zareagoval rýchlo: „**vyhliadnite si, bratia, spomedzi seba sedem osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti, ktorých ustanovíme na túto službu**“ (Skutky 6,3).

Problém bol vyriešený promptne. Našli sa ľudia plní Ducha. Mali aj múdrosť. A tí riadili pomoc spravodlivo. Hoci ich funkcia nebola kazateľská, hlásali Evanjelium a krstili.

Ďalšia ťažkosť prišla, keď Peter navštívil Kornélia, ktorý nepatril ku

Hebrejom. Tradícia nedovoľovala vojsť do domu „*nečistého človeka*.“ Apoštol však mal jasný argument: „*Tu je slovo od Boha, že očistil...*“ (Skutky kapitoly 10 a 11) a zbor to rešpektoval.

Neskôr aj Peter zakopol – pred Židmi sa tváril, akoby s pohanmi nechcel mať nič spoločné. Ale Pavol ho hneď usmernil (Gal 2,11 a ďalej). Navyše, Biblia mu nevyčíta iné chyby v období po Letniciach.

- Aj Prvá cirkev – Jeruzalemský zbor, mala svoje chyby. Tie sa však rýchlo a účinne riešili. Nezakrývali sa oči pred hriechmi a nedostatkami. Tými vlastnými! Ale podľa slov Boha sa zodpovední rozhodovali a viedli zbor do lepšieho stavu. Neváhali sa vzdať tých tradícií, ktoré bránili výkonu Kristovej vôle. Slovo tradícia nie je zlé. Napríklad úcta ku Stvoriteľovi a Jeho Slovu je dobrou tradíciou. Ale tie, čo vymysleli ľudia a dusia duchovný život, musia preč.

Nakoniec dobrou tradíciou Evanjelickej cirkvi je učenie: „*Čo v tradícii odporuje Božiemu Slovu, musí preč*.“ – to je základnou myšlienkou reformácie.

- Ako je to v Evanjelickej cirkvi? Pred pár rokmi som čítal uznesenie generálneho presbyterstva, že hovorenie jazykmi (1 Kor. 14) je dobré, pokiaľ pomáha budovať jednotu... Zodpovední cirkvi sa správne prihlásili ku Božiemu slovu, aj keď tradícia bola predtým iná. Držíme sa reformácie, ideme za Písmom a to je dobré.

(Práve v tom čase som čítal článok cirkvi Milosť, že jazyky sú najdôležitejším duchovným darom. To už nie je v súlade so Slovom, lebo najväčšia je láska, teda jazyky sa musia podriaďiť budovaniu dobrých vzťahov – jednote.)

- Pozrime sa však na jednu tradíciu, ktorá v ECAV spôsobuje veľa škody – Božie Slovo používať na výhovorky. To znamená, že si prvú cirkev nezoberieme za vzor, nehľadáme dobré veci, ktoré vykonala, aby sme ju nasledovali. Vyberáme radšej ojedinelé zlyhania, aby sme mohli povedať: „*Aj oni mali chyby! Tak nevádi, že my sa nesnažíme*.“

Lenže práve Prvá Cirkev je koreňom tej dobrej tradície. Apoštoli boli naši predkovia. Na nich máme byť hrdí a nasledovať ich. Nie nafukovať zlyhania, ktorých bolo málo! Potom sú ľudia naučení nafukovať zlyhania druhých a výsledok vidíme okolo seba!

- Pozrime sa teraz na zbor v Korinte. Už nebol celkom prvou cirkvou. Vznikol z pohanov. Spočiatku dostal od Pavla všetko potrebné ku zdravému duchovnému životu. Skĺzol však do telesnosti, lebo sa mnohí ľudia zamerali viac na viditeľné (ľudí, veci, obdarovania), ako na neviditeľného Stvoriteľa. Viditeľné však nie je večné (2 Korinským 2,18). To znamená, že podlieha skaze.

Čo na to apoštol? Povedal snád: „*Milujem vás a tak sa neposudzujme navzájom!*“?

Vôbec nie – upozornil ich, že nesmerujú do neba... Povedal: „*Ste telesní*“ a z listu Rímskym 8 vieme: „*Nieto teda teraz už odsúdenia tých, čo sú v Kristovi Ježišovi [a nechodia podľa tela, ale podľa ducha]*.“ Ide o to, že svoju vieru môžeme venovať buď Bohu, alebo si zbožstviť telo.

- Apoštol lásky – Ján tiež niesol posolstvo pre cirkevné zbory, ktoré stratili prvotnú lásku a zvlažneli (Zjavenie kap. 2 a 3). A boli to veľmi dramatické upozornenia.

Samozrejme, každý z nás sa pošmykne a aj ten najlepší zhreší. Boh rád odpúšťa všetkým, čo sa kajajú, teda sú ochotní obrátiť sa k Nemu. Nesmieme to však zneužívať. Nehovorme: „Ked

bolo v Korinte toľko problémov, prečo by sme ich nemohli mať aj my?“ Vždy sa porovnávajme s čistým Ježišom. To nás privedie ku pokániu a záchrane.

Peter Dubec

POHREBNÁ KÁZEŇ

(+ Michal Hreško, 86-ročný, 1. 11. 2016, Košice)

„človek (si) pred odchodom na cesty zavolať sluhov a odovzdal im svoj majetok. Jednému dal päť talentov, inému dva a inému zas jeden; každému podľa jeho schopností. A odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď odišiel, obchodoval s nimi a získal iných päť; podobne ten, čo dostal dva, získal iné dva. Ale ten, čo dostal jeden, odišiel, vykopal jamu a skryl v nej peniaze svojho pána. Po dlhom čase prichádza pán tých sluhov a účtuje s nimi. I prišiel ten, čo dostal päť talentov, priniesol iných päť a povedal: Pane, päť talentov si mi odovzdal, ajhľa, získal som iných päť! Povedal mu

pán: Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím; vojdí v radosť svojho pána!“ (Matúš 25,14-21).

Milá zarmútená rodina, bratia a sestry, priatelia, smútočné zhromaždenie!

Brata farára Michala Hrešku sme poznali ako horlivého, pre Božiu vec zapáleného farára, ktorý využíval snáď každú chvíľočku na svedectvo o Pánu Bohu a Jeho Synovi, Pánovi Ježišovi Kristovi. Niekedy sa nám zdalo, že nemusel byť „taký tvrdohlavý“ – to je, prosím, citát jedného nášho kolegu, ktorý takto komentoval jeho zatknutie a pobyt vo vyšetrovacej väzbe. Ale brat farár Michal Hreško vedel, v Koho uveril a čo je pre každého človeka vzhľadom na budúcnosť vo večnosti potrebné! Odtiaľ pramenila jeho horlivosť. Preto aj dnes, kedy sa nám vynárajú rôzne spomienky... Kedy spomienky chcú ovládať našu myseľ, ale aj city... Kedy

sa pýtame na budúcnosť Modlitebného spoločenstva, Evanjelickej aliancie... Kedy sme možno bezradní, lebo rýchlo nevidíme vhodného človeka, za ktorým môžeme ísť s prosbou o radu, lebo brat farár Hreško poradil a mal dar od Pána Boha vidieť dopredu... Aby sme sa vyhli len nostalgickým spomienkam a nedali sa premôcť obavám a beznádeji, započúvajte sa radšej do slova Pána Ježiša. Veď rozlúčka s našim milým bratom farárom, manželom, otcom i starým otcom... nemôže bez Božieho slova byť.

To prečítané slovo je úvodom podobnosti „O hrivnách“. Pán Ježiš toto podobnosť povedal ľuďom, ktorí boli okolo Neho. Hovorí oveľa viac, než len o pripravenosti na druhý príchod Pána Ježiša.

1. Pán Ježiš týmito slovami pripravuje ľudí na Svoj druhý príchod tak, že ich oslovuje a povoláva do služby.

Druhý príchod Pána Ježiša slúži nato, aby pri poslednom súde Sudca Pán Ježiš mohol ľuďom povedať:

„Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ťa ustanovím; vojdí v radosť svojho pána!“ (v. 21) Náš Pán Boh a Spasiteľ *„chce, aby všetci ľudia boli spasení a poznali pravdu.“* – píše apoštol Pavel svojmu mladému spolupracovníkovi Timoteovi (1. Timoteovi 2,4).

Pán Ježiš hovorí ľuďom okolo Seba, že pán, ktorý odchádza na cesty, má svojich sluhov a dobre ich pozná, lebo vie o ich schopnostiach.

Dnes prácu hľadajúcich ľudí učia písať tzv. „motivačné listy“. Mnohí týmto ľuďom radia, ako sa majú obliecť a pripra-

viť, čo majú hovoriť a čomu sa vyhnúť, ale aj ako sa na pohovore správať, aby získali prácu, či dobré miesto v zamestnaní.

Pán Boh chce, aby všetci ľudia boli spasení. Preto oslovuje všetkých ľudí. Pán Ježiš dal napísať, že: *„Toto evanjelium o kráľovstve bude sa zvestovať po celom svete na svedectvo všetkým národom, a (až) potom príde koniec“* (Matúš 24,14). Preto aj učeníkom povedal: *„Choďte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu“* (Marek 16,15). A apoštol Pavel píše kresťanom v Ríme: *„Predovšetkým ďakujem svojmu Bohu skrze Ježiša Krista za všetkých vás, že sa o vašej viere hovorí po celom svete“* (Rímskym 1,8).

A tak evanjelium zasiahlo aj mládenca Michala Hrešku. Počul ho od svojho farára Čopa, ale aj od reformovaného farára brata Vaszilya. Počul ho v kostole,

ale aj na mládeži, ktorú navštevoval. On sám napísal, že jeho cesta k viere bol vývoj pod pôsobením Božieho slova. Stal sa kantorom – katechetom a po štúdiách aj farárom. Ale zvlášť sa stal vnímavým Božím dieťaťom, zapáleným pre Božiu vec. Stal sa „sluhom“ svojho Pána. V tej dobe, keď toto podobenstvo bolo povedané, „sluhovia“ boli členmi pánovej rodiny.

Odchádzajúci brat farár nás dnes povzbudzuje k tomu, aby sme načúvali Božiemu slovu. Ono znamená náš život. Pán Ježiš hovorí: **„Napísané je: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích“** (Matúš 4,4). A to znamená uplatňovať, realizovať Božie slovo vo svojom živote. Ak si niekto myslí, že Božie slovo treba dobre poznať, treba o ňom vedieť diskutovať, ale s jeho uplatňovaním v živote to „netreba preháňať“, veľmi sa mýli! Teoretici nie sú dobrými sluhami, najbližšími príslušníkmi Božej rodiny, o ktorých platí. „... **už nie si sluha, ale syn. A ak syn, tak skrze Boha aj dedič**“ (Galatským 4,7). Počujme, čo Pavel píše kresťanom vo Filipis: **„s bážňou a s chvením konajte svoje spasenie“** (Filipským 2,12).

2. Pán Ježiš týmto podobenstvom pripravuje ľudí na Svoj druhý príchod a preto ich vzdeláva, aby v živote na zemi obstáli.

Tí sluhovia z podobenstva sa prakticky učili spravovať to, čo patrilo ich pánovi. Aj dnešní mnohí zamestnávateľia poriadajú rôzne školenia svojich pracovníkov. Učia ich rôznym zručnostiam, podnecujú ich šikovnosť a snažia sa, aby ich zamestnanci boli v práci čo najviac efektívni a tak aj pre firmu uži-

toční. Pán Ježiš si tak aj nás pripravuje do Svojej služby.

Brata farára rodičia viedli ku tvrdej práci. Naučil sa tvrdej manuálnej práci, ale aj vytrvalosti. Dvojnásobne sa mu táto vec zišla:

- Nelenilo sa mu pracovať na svojom spasení, napríklad tak, že navštevoval rôzne kresťanské stretnutia – a to aj na veľmi vzdialených miestach (neboli autá). Zvlášť keď pôsobil v rozsiahlych cirkevných zboroch.
- A manuálna zručnosť sa mu zišla pri rôznych opravách, kde si vedel poradiť aj so zložitými vecami.

Pán Boh povedal Izaiášovi: **„Budujte, budujte, urovnávajte cestu, odstráňte prekážku z cesty môjmu ľudu!“** (Izaiáš 57,14). My pracujeme na „Pánovej vinici“! Sme robotníci na vinici. Pán Ježiš nám adresoval výzvu: **„Chod' dnes pracovať na vinicu!“** (Matúš 21,28). On nemá iné ruky, srdce, ústa... len tie naše. Chce pritom spasiť všetkých ľudí. Ako to dosiahne, ak nie je toho, kto by svedectvom, či pozvaním, alebo vyučovaním, či napomenutím budoval cirkev, rodiny, človeka? Pán Ježiš nás, Svojich sluhov, členov Svojej rodiny, posielal:

- budovať Svoju cirkev: **„a aj vy sami ako živé kamene budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista“** (1.Petra 2,5).
- urovnávať cestu: **„ako je napísané: Pripravujte cestu Pánovi, vyrovnávajte Mu chodníky“** (Lukáš 3,4).
- odstraňovať prekážky z cesty môjmu ľudu: **„urovnávajte cestu, od-**

stráňte prekážku z cesty môjmu ľudu!“ (Izaiáš 57,14).

Práca – služba – v cirkevných zboroch, v misii, neskôr v Evanjelickej aliancii, ale hlavne v Modlitebnom bratstve, či Modlitebnom spoločenstve, bratovi farárovi ležala na srdci. A to preto, že od Pána Ježiša prijal odpustenie svojich hriechov, ale aj poverenie „**Potom im povedal: Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený**“ (Marek 16,15-16). Jemu záležalo na tom: napodobňovať Pána Ježiša, ktorý chce, aby všetci ľudia boli spasení. Preto používal dary jemu dané Pánom Bohom, aby mnoho ľudí mohlo prísť k poznaniu Pána Boha, aby sa prebudila ich viera a láska v Pána Ježiša Krista, aby mnohí „**dosiahli spasenie v Pánovi Ježišovi Kristovi**“ (1.Tesalonickým 5,9).

Aj v tomto prístupe ku spásu nám Pán Boh kladie za príklad brata farára Michala Hrešku – jedného z oblaku svedkov. Týmto pohľadom „na oblaky“ nás Pán Boh povzbudzuje, aby sme sa snažili napodobniť vieru Jeho svedkov – sluhov, a tak aby sme s bážňou a chvením konali nie iba svoje, ale aj spasenie tých, ktoré sú nám zverení a ku ktorým sme poslaní.

3. Pán Ježiš toto všetko robí preto, lebo príde čas hodnotenia sluhov

„**Správne, dobrý a verný sluha, ... vojdí v radosť svojho Pána!**“ Tak zhodnotil pán z podobenstva správanie sa a službu dvoch svojich sluhov počas jeho neprítomnosti. Všimnime si skutočnosti, že **pán hodnotí službu služobníkov**. Svoju službu nehodnotia sluhovia. Pokúsil sa o to ten 3. sluha. Pred pánom

však neuspel... Záleží na Pánovom hodnotení nášho života.. A od Neho prichádza dvojité odmena:

a) radosť tu na zemi: „**radosť z Hospodína je vašou silou**“ (Nehemiáš 8,10). On nám dáva vidieť to, čo On vykonal cez nás, či cez iných služobníkov. Ako dobre som sa cítil, keď som sa dozvedel o výroku „môjho“ konfirmanda, že považuje deň bez prečítania si Božieho slova za premárnený. Ako povzbudí farára keď vidí „dobre“ pri tých, ktorí jemu boli zverení a prijali jeho službu na svoje spasenie! Ó, milí bratia a sestry, smútočné zhromaždenie, skúsme sa viac dokazovať ako tí, ktorí počuli a prijali evanjelium. Nech Pán Boh má čo ukazovať svetu, ale nech má čím potešovať rodičov, učiteľov, farárov...

b) Radosť vo večnosti. „**Správne, dobrý a verný sluha, ... vojdí v radosť svojho Pána!**“ Vojsť do nebeského kráľovstva znamená vojsť tam, kde niet smrti, lebo Boží Syn premohol hriech a odobral mu všetku moc. Vojsť do Božieho kráľovstva znamená – to sa nedá ľudskými slovami opísať. Apoštol o tom píše: „**Ani oko nevidalo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú**“ (1.Korintským 2,9; Izaiáš 64,3).

Dnes sa lúčime s bratom farárom Hreškom, verným a pokorným služobníkom Pána Ježiša Krista. Nech jeho služba, horlivosť, vernosť Pánovi cirkvi, jeho svedectvo nás povzbudzuje k vernosti v našom živote, aby aj nám Ten, v ktorého sme uverili povedal slovo uznania a voviedol nás pre Jeho zásluhy do svojho kráľovstva. Amen.

Igor Mišina, emeritný biskup VD

Michal Hreško

rozlúčka na pohrebe 1.11.2016, Košice o 10:00

„Vítaz nad smrťou“ – azda niet vhodnejšej piesne, ako táto, ktorá zaznela v podaní spojených spevokolov cirkevných zborov Košice a Košice-Terasa. Vo Vítaza nad smrťou veril a Jemu oddane žil aj náš drahý zosnulý br. farár Michal Hreško.

Táto dnešná rozlúčka sa vykonáva na pohrebe zosnulého **br. farára Michala Hreška**, ktorý sa narodil 13.2.1930 v Bracovciach, filii cirkevného zboru Pozdišovce, už neb. rodičom Jánovi Hreškovi a Alžbete rod. Lakatošovej. Krstil ho Július Krčméry a konfirmoval Ján Michalko. Obaja sa neskôr stali biskupmi ECAV. Pochádzal z 3 súrodencov a odchádza z nich ako posledný.

Vyrastal v roľníckej rodine, kde od detstva získal blízky vzťah k manuálnej práci, čo sa neskôr uplatnilo v jeho živote, kedykoľvek bolo potrebné pridať ruku k dielu a fyzicky pracovať.

Po ukončení Ľudovej školy absolvoval kantorsko-katechetický kurz a potom vypomáhal ako učiteľ náboženstva v Pozdišovciach, Modre a Trenčíne. Maturitnú skúšku absolvoval v Prahe a bol prijatý na Slovenskú evanjelickú bohosloveckú fakultu v Bratislave. V roku 1957 bol ordinovaný v Martine biskupom Krčmérym. Po dvojročnej základnej vojenskej službe nastúpil ako kaplán do cirkevného zboru Košice a v Košickom senioráte.

V roku 1960 vstúpil do manželstva s **Emíliou rodenou Wierzbovou** zo Sliezskej evanjelickej cirkvi, s ktorou spoločne študovali na teologickej fakulte. Našiel v nej spolupracovníčku, ktorá mu bola oporou v celožitovnej službe. Pán Boh im požehnal tri deti: **Annu, Evu a Jána**. V pokore pred Pánom ich vychovávali ku Božej cti a sláve, za čo ostávajú trvale vďačné.

Od roku 1962 do roku 1986 slúžil ako farár v cirkevnom zbere **Mníšek nad Hnilcom** a administroval cirkevný zbor **Švedlár**. Venoval sa duchovnej službe a nezabúdal na misijné pôsobenie medzi deťmi a mládežou. Táto jeho aktívna služba neušla pozornosti ŠTB a v roku 1985 bol zatknutý a vo vyšetrovacej väzbe bol štyri mesiace. Keď o tom neskôr hovoril, sám sa necítil ako martýr ani hrdina, ani nezahorkol na ľudí, ktorí mu ublížili. To, že trpel pre meno Pána Ježiša, pokladal za česť a prirodzenú súčasť života kresťana.

Po ročnom zákaze vykonávať duchovnú službu bol preložený do cirkevného zboru **Hontianska Vrbica**. Neskôr slúžil aj v cirkevnom zbere **Pohronský Ruskov** a **Želiezovce**. Aj táto služba bola náročná, ale ju konal s láskou a zo všetkých síl.

Vo všetkých cirkevných zboroch, kde počas služby pôsobil, popri duchovnej službe opravoval aj všetky kostoly, fary, zborový dom, a sám sa aktívne týchto prác príkladne zúčastňoval.

Do dôchodku odišiel v roku 1999. Ako dôchodca pôsobil tri roky ako námestný farár v cirkevnom zbere **Košice**. V tom čase okrem **Služieb Božích**, navštevoval **domovy dôchodcov, nemocnice** a slúžil aj **vážnom** Košiciach a Košice-Šaca.

Jeho celoživotná služba bola jasne misijne zameraná, podporoval a modlitebne zápasil o duchovné prebudenie v našej cirkvi. Bol aktívnym účastníkom mnohých stretnutí na Slovensku aj na Sliezsku, ktoré počas socializmu neboli veľmi žiaduce a legálne. Ale poslušný evanjeliu Pána Ježiša, nemohol inak. Bol priamy a odvážny vo veciach viery.

Po roku 1989 bol iniciátorom obnovenia **Modlitebného bratstva farárov**, z ktorého neskôr vzniklo **Modlitebné spoločenstvo (MoS)**, ktoré viedol 10 rokov ako **predseda** MoS. Modlitebným hnutím vytváral aj spoločenstvá v širších regiónoch, ktoré sa dodnes stretávajú na **Oblastných stretnutiach MoS** a začal organizovať **Biblické týždne v Herľanoch**.

Bol spoluzakladateľom **Evanjelickej aliancie** na Slovensku (EA) a na svojich pôsobiskách sa zúčastňoval a podporoval stretávanie sa k modlitbám veriacich z rôznych denominácií. **Novoročný modlitebný týždeň Evanjelickej aliancie** je toho dôkazom. Istý čas bol aj predsedom EA.

Jeho aktívny prístup k misii sa prejavil aj tým, že bol členom **Evanjelizačného strediska (EvS)**. Veľmi mu vždy ležala na srdci misia. Zvlášť myslel aj na potrebu **misie v zahraničí**.

Svojimi **článkami** v cirkevných časopisoch a **prednáškami** na konferenciách, seminároch a stretnutiach **podporoval misijnú činnosť** našej cirkvi.

Ako dôchodca bol aktívny aj vo svojom domácom cirkevnom zbere **Košice Terasa**. Poslúžil Božím slovom, dobrými radami a podporou duchovného aj stavebného života.

Ešte pred rokom sa podľa možnosti aj sám aktívne zúčastňoval brigád na kostole. Pri vzniku cirkevného zboru bol jedným z presbyterov a aktívne podporoval všetko, čo smerovalo k duchovnému napredovaniu. Osobne som vďačný Pánu Bohu za jeho život a podporu. Je to výsada pre farára, keď má v zbere takého staršieho brata, ktorý mu je oporou.

Ale také svedectvo o našom bratovi farárovi by mohli vydať iste mnohí z vás...

Členovia všetkých cirkevných zborov, kde pôsobil, vyjadrujú aj týmto Pánu Bohu vďaka za jeho život a službu, menovite cirkevné zbory: Mníšek n/ Hnilcom, Švedlár, Hontianska Vrbica, Pohronský Ruskov, Želiezovce, Košice, Košice – Terasa, Štós... Ako už bolo povedané, kde bol, tam príkladne slúžil slovom i praktickou prácou, na poli materiálnom ale i duchovnom, a to neraz v ťažkých podmienkach.

Bol pectivý, priamy, náročný na druhých i na seba, ale pritom mu vždy išlo o Božie veci na prvom mieste, nie o osobný prospech. Čo hovoril, to aj naplno žil. A jeho svedecký život viery hovorí najsilnejšie.

Takýmto príkladom života a viery bol aj pre svojich najbližších, ktorý ich viedol k nasledovaniu Pána Ježiša. Úprimne mu záležalo na jeho najbližších, zaujímal sa o ľudí a pomáhal každému, ako vedel a modlil sa za nich. Je to vzácna milosť mať manžela, otca, starého otca, ktorého príklad života je inšpiráciou a výzvou k nasledovaniu aj pre ďalšie generácie. Vďaka Bohu za to, že Jeho milosť nebola pri našom zosnulom márna.

Až do svojho vysokého veku bol činný. Ale posledný rok sa jeho zdravotný stav začal zhoršovať. Odovzdaný do Božej vôle vydýchol naposledy v kruhu rodiny **28.10.2016** v Košiciach. Z Božej milosti sa dožil 86 rokov, 8 mesiacov a 15 dní.

Pevné je moje srdce, Bože, pevné je moje srdce; spievať a hrať Ti budem.

Lebo je veľká Tvoja milosť, až po nebesá, až po oblaky Tvoja vernosť. Amen (Ž 57,8.11).

Modlitba:

Drahý nebeský Otče, náš Bože, ďakujeme Ti srdečne za Tvoju milosť, ktorá nás hľadá, aby nás zachránila z hriechu. Ďakujeme za to, že táto milosť našla aj nášho drahého spolubrata vo viere, v oltárnej službe, ktorý bol manželom, otcom, starým i prastarým otcom. Ďakujeme za to, kým bol, za svedectvo jeho viery, tvrdo preskúšané životom. Ďakujeme za jeho obetavosť, priamosť a osobnú poctivosť. Ďakujeme za to, čo prijali z jeho života jeho najbližší, ale aj my ostatní, ktorí tu sme dnes, ale i mnohí ďalší, ktorým počas svojho života slúžil zvesťou Božieho slova i praktickou pomocou. Pane Bože, aj keď sú naše srdcia smutné, lebo odchádza vzácny brat a blízky človek pre mnohých, predsa aj cez slzy zármutku Ťa oslavujeme za to, ako si konal v živote a cez život br. farára Michala Hreška. V tej dôvere, ktorú on mal v Teba, i my sa dnes obraciamy k Tebe, náš Bože a Pane. Do Tvojich dobrých a starostlivých rúk kladíme všetkých blízkych pozostalých a i nás ostatných. Potešuj smútiacich a naplňuj istotou Tvojej starostlivosti. Osvecuji životy nás všetkých i naďalej svetlom Svojho evanjelia, aby nás ono viedlo v ústrety nebeskej budúcnosti, kam nás predchádzajú Tvoji verní svedkovia viery. Daj aby sme aj my vytrvali až do konca, a potom Ťa spoločne s nimi oslavovali až na veky. V mene nášho Pána a Spasiteľa, Ježiša Krista sa modlíme. Amen.

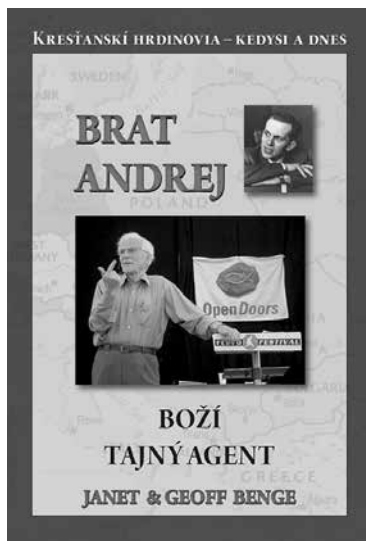
*Ondrej Kolárovský,
farár v cz Košice - Terasa*

Ako sa k nám dostávalo Božie Slovo

Za socializmu sa slovenské Biblie tlačili v zahraničí a museli sa tajne pašovať do našej krajiny. Mnohí ľudia podstupovali obrovské riziko, aby ho dopravili na cieľové miesta. Cenný náklad putoval cez celú Európu a niekde na rozhraní dnešného Česka a Slovenska musel byť v dohodnutých lokalitách v noci tajne preložený do čakajúcich áut. V nich celé hodiny odvážni bratia trpeli od strachu, či daná dodávka príde včas alebo či nebola po ceste zadržaná a jej obsah odhalený. Pán Boh svojou dobrotivou ochranou prikrýval autá a „zaslepoval“ oči tým, ktorí to nemali vidieť.

Odvážnym mužom, ktorý prevážal Biblie a literatúru do Východnej Európy, bol Holanďan – brat Andrej, ktorý svoje pravé meno tajil. Keď som bola druháčka a vedela čítať, mama mi kúpila moju prvú vlastnú Bibliu – malú, v čiernom mäkkom obale. Dostala sa k nám možno práve v jednej z krabíc od brata Andreja. Založil organizáciu Otvorené dvere a jeho heslom je, že pre Pána Boha neexistujú žiadne zatvorené hranice. Nech vás jeho životný príbeh povzbudí k vernejšiemu nasledovaniu Pána Ježiša a k väčšej odvahe svedčiť o Ňom.

Anka Gajdošová, prekladateľ

Ukážka z knihy - Brat Andrej (1928 -)

„Pane, oslep oči, ktoré vidia,“ modlil sa Andrej, keď sa zo strážnej búde vynorili dvaja muži pohraničnej stráže a vyzvali ho, aby vystúpil z auta. Jeden colník otvoril Andrejov kufor. Preložil nabok niekoľko košiel a tam, priamo na očiach, ležali evanjelizačné traktáty. Andrejovi sa potili dlane. Človek,

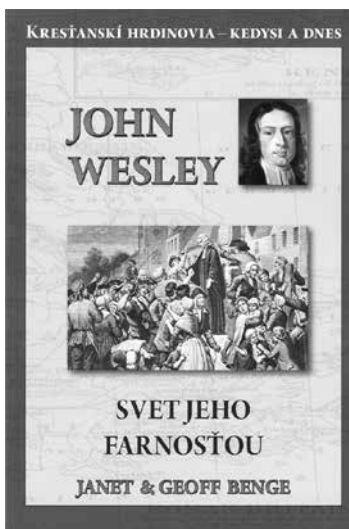
ktorý prevážal takéto materiály by bol na mieste zatknutý.

Keď sa brat Andrej stal Božím pašerákom, riziko mu bolo dôverne známe. Ako malý chlapec sa odvážny Andrej van der Bijl pridal k holandskému odboju proti nacistickej okupácii. Ako mladý muž horlivo bojoval na holandských Východo-indických ostrovoch, až pokiaľ hrôzy vojny neuvrhli tohto hľadača dobrodružstva do alkoholizmu a zúfalstva.

Vykúpený Pánom Bohom sa Andrej stal smelým poslom nádeje, ktorý pašoval Písmo Sväté cez uzatvorené hranice a zásoboval ním prenasledovaných kresťanov za železnou oponou. Dnes brat Andrej a služba organizácie Otvorené dvere naďalej rozsvetľuje svetlo Pána Ježiša Krista na tých najtmavších miestach sveta.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Aj v roku 2017 pripravujeme **konferenciu Modlitebného spoločenstva**. Náš spoločný čas je v tomto roku ešte dôležitejší, pretože sa nachádzame v samotnom centre 500. výročia reformácie. Dobre poznáme pohnuté dejiny cirkvi a takisto intenzívne vnímame vnútorné aj vonkajšie trenia a nepokoje, ktoré žiaľ, nahlodávajú našu jednotu, zarmucujú Ducha Božieho a ničia Božie dielo. Preto sa o to viac potrebujeme povzbudzovať, žehnať si, ale hlavne sa modlitebne zjednotiť a postaviť na „hradby Jeruzalema“.
- Našu konferenciu plánujeme v čase po Veľkej Noci (asi 21-23.4.) a všetky potrebné informácie, detaily a prihlášku dostanete včas v ďalšom čísle MoSta (ktoré vyjde už vo februári) a na internetovej stránke MoS www.modlitby.sk.
- 2 S pomocou Pánovou sme vydali životopis prebudeneckého kazateľa

Johna Wesleya, ktorý nás môže povzbudiť ku húževnatosti vo zvestovaní evanjelia. Objednávky vo ViViT-e.

3 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste už Ľuboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV.

4 **Č l e n s k é príspevky** (vo výške 7,- € na člena) treba poslať na naše číslo

úctu: 0182667032/0900. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov Ľuboslavovi Beňovi – novému hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.

5 Do Nového občianskeho roka 2017 prajeme všetkým našim členom i čitateľom tohto nášho MoSt-a požehnanie nášho nebeského Pána, aby sme všetci počas neho boli jasným svetlom tomuto svetu a slanou soľou tejto zemi!

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták;
Spracovanie: pre ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk